

เทศน์อบรมฆราวาส ณ ศาลาใหญ่วัดป่าบ้านตาด

เมื่อวันที่ ๒๙ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐

อำนาจขนาดไหนไม่เหนือความถูกต้อง

ทองคำของเราที่รวมกันทั้งประเทศเข้าสู่คลังหลวง ได้ทองคำทั้งหมดเป็น ๑๑,๕๔๙ กิโล ๑๔ บาท ๑๑ สตางค์ ได้เยอะ

วันนี้เป็นวันเพ็ญ เรียกว่าอาสาฬหะ เป็นวันเตรียมพร้อมที่จะเข้าพรรษา วันเพ็ญนี้เป็นฤดูร้อน เดือน ๘ เพ็ญ เป็นคาบฤดูร้อนอยู่ พอเข้าพรรษาก็เข้าฤดูฝน วันพรุ่งนี้แหละเข้าพรรษา

เมืองไทยเราเป็นเมืองพุทธ ขอให้พี่น้องทั้งหลายทราบไว้ว่าพระพุทธเจ้าเป็นศาสดาองค์เอกของโลกทั้งสาม เทวบุตรเทวดาอินทร์พรหม พระพุทธเจ้าทรงเป็นศาสดาทั้งนั้น เราเป็นลูกศิษย์พระพุทธเจ้าคือลูกศิษย์ของศาสดา อย่าเหลวไหลโลเล วันพระให้รู้ว่าวันพระ วันโยมมันยุ่งทั้งวันแหละ วันพระมี ๗ คำ ๘ คำ ๑๔-๑๕ คำ ที่ท่านทรงอนุญาตให้เป็นวันผ่อนผันพักผ่อนทางด้านจิตใจ สิ่งสมรรถเข้าสู่ใจ วันนอกนั้นกิเลสแย่งเอาไปกินหมด ท่านทรงตัดเอาไว้หักเอาไว้ วัน ๗ คำ ๘ คำ ๑๔-๑๕ คำ เป็นวันพระวันธรรม ไม่ให้กิเลสแย่งเอาไปกินหมด ท่านจึงแยกไว้วันพระวันโยม วันเสาร์อาทิตย์นี้รวมเข้าไปหาวันพระวันโยม เป็นวันว่างเหมือนกัน ซึ่งควรจะเสาะแสวงหาบุญเข้าสู่ใจ

ใจกับบุญเป็นของสำคัญมาก กายเรานี้กระดุกอยู่ศาลานี้ตายกองกันอยู่นี้เน่าเฟะไม่เผาไม่ฝังก็เน่าเฟะอยู่นี้แหละ ส่วนจิตก็ลงนรก ถ้าชอบสร้างตั้งแต่ความชั่วช้าลามก จิตลงนรก เดือดร้อนยิ่งกว่าคนที่ไม่มีบุญ นอนกองกันตายกองกันอยู่บนศาลานี้ นี่มันอุจาดบาดตาเหลือเกินนะ คนทั้งศาลาตายกองกันอยู่นี้เน่าเฟะ ดูไม่ได้นะ ยิ่งขึ้นไปเน่าเฟะพร้อมกับไฟนรกเผาอยู่ที่นรก ด้วยอำนาจแห่งการสร้างบาปสร้างกรรมมันหยาบขนาดไหนพิจารณาซิ บนศาลานี้ คนไม่มีบุญแต่ไม่ค่อยทำบาปทำกรรมนี้ตายแล้วเน่าเฟะอยู่บนศาลา

พระวัดเรามีจำนวนเท่าไร พระวัดนี้ไม่เคยน้อยนะ บังคับไว้ๆ ปีนี้ก็บังคับให้อยู่ใน ๕๐ ปีนี้มันยันขึ้นไป ๕๘ มันลดไปอย่างนั้นละพระวัดนี้เราปกครอง หลีกปกครองของเราต้องให้ถูกต้องแม่นยำทุกอย่าง ผิดไม่ได้ว่าั้นเถอะ ไม่อย่างนั้นเป็นตัวอย่างของผู้น้อยไม่ได้ เพราะฉะนั้นจึงต้องปกครองตัวเองโดยเข้มงวดกวดขันยิ่งกว่าผู้น้อยนะ พอพูดไปนี่ก็ไปถึงขั้นตอนเอาตัวอย่างมาดู ว่าผู้ใหญ่ปกครองผู้น้อยต้องเป็นธรรมมันเป็นธรรมยังไ

พอดีวันหนึ่ง เรานั่งอยู่กระต๊อบเล็กๆ ที่เราพักนั้นนะ แต่ก่อนเรื่องการทำข้อวัตรปฏิบัติพระเณรไม่ทันเรานะ เหมือนเราเป็นผู้นำตลอด เข้มงวดกวดขัน เข้มแข็งทุกอย่าง มันฟังเป็นอย่างทุกวันนี้ไม่ได้บิณฑบาตมาได้ ๑๐ กว่าปีแล้วมีแต่กิน กินไม่ถอย บิณฑบาตไม่ไปเดี๋ยวนั้นนะ แต่ก่อน โถ ทุกสิ่งทุกอย่างต้องนำหน้าหมด เรียกว่าเป็นหัวหน้า สอดส่องมองทะลุไปหมดดูพระดูเณร

ที่วันหนึ่งก็เพิกขี้หัวหน้าใหญ่ไปพลาดยังงไม่รู้เนะ กำลังเขียนหนังสืออยู่ มองดูนาฬิกาผิดไป โธ่ ตาย ปู๊ปปู้บลุกเลยเรา ลงไปคว้าไม้ตาด เป็นอย่างนั้นนะเป็นหัวหน้าของพระ เรียกว่าทุกซึกว่าพระนะ ตาสอดส่องทุกสิ่งทุกอย่าง คล่องตัวทุกอย่าง มองดูนาฬิกาผิดไป ปู๊ปปู้บลงไปก็ฉวยเอาไม้ตาดปิดกวดภายในออกมาข้างนอก ยังไม่เห็นพระเณรสักองค์เลย ตามธรรมดาเรากวาดข้างใน พระเณรก็กวาดทางนูน ดูนาฬิกาพร้อมกันเป็นเวลา ๔ โมงเย็น แต่วันนั้นเราดูนาฬิกาผิด พอดูนาฬิกาก็ปู๊ปปู้บลงไปจับไม้ตาดปิดรอบของตัวออกไปแล้ว แทนที่จะเห็นพระเณรเต็มอยู่หน้าศาลา

ธรรมดาเราออกไปพระเณรเต็มอยู่หน้าศาลา ปิดทางโน้นปิดทางนี้รวมเข้ามาๆ มารวมกันที่ศาลา พระเณรจะเต็มไปหมด วันนั้นไม่เห็นพระเณรสักองค์ พอไปมีเณรหนึ่งอยู่นั้น เราปิดกวดไปหน้าศาลาไม่มีพระเณรสักองค์เลย เห็นเณรองค์หนึ่ง เรากวาดออกไปเณรก็รีบออกมา เอาไม้กวาดออกมาปิด เณร ขึ้นแล้วนะ พระวัดนี้ตายกันหมดแล้วหรือ ใครจะกุสลาใคร มันตายกันหมดทั้งวัดใครจะกุสลาใคร ถึงเวลาปิดกวดแล้วทำไมไม่เห็นมาปิดกวด มันเป็นอย่างงี้ นี่จะยังไม่แล้วนะ ถ้าสมมุติว่าผิดอย่างที่เรารู้ว่า ตอนกลางคืนจะประชุมอีกนะ ดีไม่ดีไล่พระเณรหนีจากวัดหมด เป็นยังงี้เคร่งไหม เต็ดไหม อาจารย์ของพระของเณรทั้งหลายในวัดป่าบ้านตาดเป็นอย่างนั้นตลอดมานะ ไม่มีคำว่าย่อหย่อนอ่อนกำลัง

นาฬิกาได้เท่าไรเณร เราถามว่าพระตายหมดแล้วใครจะกุสลาใคร คึกคักเหมือนจะฉีกเดี๋ยวนั้นเลย นี่ละธรรมดาไม่ได้เป็นโลก ทางนี้คึกคักเหมือนจะฉีก ออกจากนั้นกลางคืนจะประชุมกัน เป็นยังงี้เพราะเหตุใด ไล่เบี้ยพระ ถ้าหากว่าผิดพลาดจะไล่ออกจากวัดหมดเลย นูนเห็นไหมละ ที่นี้เณรมันคงรำคาญ เณรเวลาได้เท่าไร มันฟังได้ ๓ โมง ๒๐ นาที เหนือ ขึ้นเลยนะ คือกำหนดกันว่า ๔ โมงเย็นปิดตาด แต่วันนั้นหลวงตาใหญ่อาจารย์ใหญ่ผิด มันฟังได้ ๓ โมง ๒๐ นาที ๔ โมงเย็นปิดกวด

๓ โมง ๒๐ นาทีเราปิดกวดออกมาถึงนี้แล้วนึกว่าผิดพลาดไปแล้วรีบออกมาไม่ทันเวลา เราเลยเวลาไปแล้ว มาไม่เห็นพระเณรสักองค์ เห็นเณรองค์หนึ่งมันคงจะขวางตามันเลยด้อมๆ ออกมา เลยจ้อเณรเลย หือ เณร พระเณรวัดนี้ตายกันหมดแล้วหรือ ใครจะกุสลาใคร ถึงเวลาแล้วทำไมไม่มาปิดกวด นาฬิกาได้เท่าไร นาฬิกาฟังได้

๓ โมง ๒๐ นาที แล้วเราเคยปิดกวาดเท่าไรละ ๔ โมงเย็น หือขึ้นอีกแล้วนะ พอว่าอย่างนั้น เอ้า เลิกๆ หยุดๆ เตียวพระเนรมันจะมาเป็นบักกันทั้งวัด เราจะไปแก้บ้าเรา กลับปั๊บ เห็นใหม่ละ เป็นอย่างนั้นละ

เหมือนจะกั๊ดจะฉีกนะ เราเข้าใจว่าเราถูก พระเนรมิต ที่นี้เราผิดคนเดียว เลยบอกให้หยุดเตียวนี้ เตียวมันจะเป็นบักกันทั้งวัด เราจะไปแก้บ้าเรา แล้วก็กลับปั๊บเลย เนรมันคงจะหัวเราะตายละ นี่เห็นใหม่เป็นไฟมานี้ ไฟเพื่อธรรมไม่ใช่ไฟเพื่อโลก ดูแล้วพอเจ้าของผิดต้องรีบลงไปแก้บ้าเรา บอกให้หยุดทั้งหมดอย่ามาปิดกวาด มันจะเป็นบักกันทั้งวัด นั้นละภาษาธรรม เหมือนจะกั๊ดจะฉีก พอผิดกับธรรมแล้วหมอบกราบธรรมแล้วรีบไปแก้บ้า นั้นละการปฏิบัติ เราปฏิบัติพระเนรเราอย่างนี้ เราไม่ได้ใหญ่กว่าใคร กราบธรรมตลอด ธรรมใหญ่กว่าอยู่ตลอด

เพราะฉะนั้นวัดนี้ถ้าพูดถึงความเข้มข้นหรือดูต่าว่ากล่าว ไม่มีใครเกินเรา คือตีเข้าๆ เข้าหาธรรม ธรรมคือความถูกต้องดีงาม ผิดพลาดเมื่อไรต้องตีเข้าไป ถ้าตีไม่อยู่ไล่ออก เนื้อร้ายเอาไว้ไม่ได้มันจะขวางวัดขวางวา ทำให้เสียวัดทั้งวัด นี่ละการปกครองเราปกครองอย่างนั้น ปกครองด้วยความเป็นธรรม เราเทิดทูนธรรมอยู่บนหัวเรา แต่กิเลสตีตลอด นี่ละการปกครองต้องให้ถูกต้องผู้นำ พระเนรของเราพูดไม่ใช่ขออนะ ไม่เคยมีเรื่องมีราวแต่ไหนแต่ไรมา เพราะหัวหน้าครอบตลอดเวลา ใครมาพอมองเห็นเรานี้

พอพูดอย่างนี้ก็มิชขบขันนะ ก็มาเจอเอาที่ขบขัน เราอยู่กุฏิแล้วออกมา ตามธรรมดาพระเนรกลัวมากกลัวเรา ไม่ใช่กลัวแบบเสือแบบยักษ์ กลัวแบบธรรม พอเราเดินไปพระเนรกำลังฉันทันน้ำร้อนกันอยู่ตอนบ่าย ๒ โมง เราลงมาประตูวัดมาดูนั้นดูนี้ แล้วกลับเข้าไปทางครัว พอไปเห็นแก้วนี้ล้มระนาวเกลื่อน น้ำโกโก้ กาแฟ ไหลเกลื่อนอยู่ตามนั้น พอเห็นเรากลับ โดดใส่นี้เตะแก้วเตะอะไรเปิดหนีหมดเลย พอเราเข้ามาก็ถาม ทำไมถึงเตะถึงตีบ น้ำสาตกระจายไปหมดเป็นเพราะเหตุไร พระท่านเห็นท่านอาจารย์ท่านกลัวเลยวิ่งหนีหมด ก็เราไม่ใช่เสือนี่นะ นั้นเห็นใหม่ความกลัว แต่กลัวด้วยความเคารพความเลื่อมใส

ไม่ใช่กลัวแบบเสือกับวัวนะ กลัวแบบธรรม กับกิเลส กิเลสต้องหมอบ ธรรมต้องแข็งแกร่งตลอด นี่เราพูดตัวอย่างให้เห็น ความกลัว-กลัว แต่ใครมาอยู่แล้วไล่หนีก็ไม่ยอมหนี เรื่องกลัวนะกลัว อยากมาอยู่วัดนี้ตลอดเวลา ครั้นมาอยู่แล้วพูดตามความจริง เย็นไปหมดเลย เพราะการปกครองไม่ให้เคลื่อนไหวคลาดจากธรรม มีอะไรๆ ถึงกันหมดในวัดนี้ เหมือนอวัยวะเดียวกัน ใส่เข้าไปในปากนี้มันจะทะลุถึงกันหมด เลี้ยงอวัยวะทุกส่วนให้สม่ำเสมอถึงกันหมด เรากับพระกับเนรเป็นอันเดียวกัน มีอะไรๆ

มาถึงกันหมด เหมือนอวัยวะเดียวกัน นี่ละที่ว่าพระเนรกลัวกลัวอย่างนี้ ไม่ใช่กลัวแบบ เสื่อโคร่งกับวัวนะ กลัวแบบธรรมกับกิเลสต่างหาก

พูดนี้ก็มาเกี่ยวข้องกับนี้ กลัวเฉยๆ กลัวด้วยความเคารพ กลัวด้วยความศรัทธา กลัวด้วยความเทิดทูนธรรมต่างหาก วังนั้นเถอะ เห็นว่าเราปฏิบัติถูกต้องตามธรรม เห็นเราก็ก้าวแทนธรรมไปเลย การอยู่กับหมู่กับเพื่อนเราปฏิบัติอย่างนั้น แล้วไม่เคยเห็นมีพระเนรในวัดนี้จะมาทะเลาะเบาะแว้งกันให้เห็น ไม่มี ตั้งแต่สร้างวัดมา เพราะต่างคนต่างระมัดระวังรักษาตัวตลอด เราครอบอยู่ข้างบน พอมองเห็นเราไม่มีอะไรก็กลัว ถ้ายังมีอะไรแล้วไปใหญ่เลย

เป็นอย่างนั้นละการปกครอง กลัวเท่าไรยิ่งเคารพ นี่ละกลัวทางธรรม กลัวด้วยความเคารพ ความเทิดทูน ความรักความบูชาทุกอย่าง เย็นไปหมดกลัวแบบธรรม ถ้ากลัวแบบโลกไม่ได้ กัดฉีกกันแหลกเหลวไปหมด กลัวแบบโลก หัวใจมันไม่ยอม ธาตุชั้นรีย่อม หมอบๆ ธาตุชั้นรีย่อมแต่ใจไม่หมอบถ้ากลัวแบบโลก ถ้ากลัวแบบธรรมนี้ หัวใจหมอบเลยๆ กายก็หมอบ ถึงจะมีลักษณะอาการตามนิสัยบ้างก็หมอบทางใจ นั่นละการปฏิบัติเป็นธรรม อยู่ด้วยกันร่มเย็นเป็นสุข

ขอให้ท่านทั้งหลายนำไปปฏิบัติ ให้ฟังเสียงกัน หัวหน้าครอบครัวคือพ่อกับแม่ อย่าทะเลาะกันโดยหาเหตุผลไม่ได้ ใครผิดใครถูกให้ยอมรับกัน ผู้ก็ตามเมียก็ตาม ใหญ่อยู่ที่ธรรมคือความถูกต้อง ไม่ได้ใหญ่เพราะความอำนาจบาตรหลวงนะ ใหญ่อยู่กับธรรม ธรรมอำนาจเหนืออื่นอีก ให้ยอมรับธรรม ยอมรับธรรมแล้วอยู่กันได้ เมื่อพ่อกับแม่มีความสุข มีความยิ้มแย้มแจ่มใส ตอบรับหรือยอมรับกันด้วยเหตุด้วยผล ลูกเกิดมามันดูพ่อดูแม่เป็นบุพพอาจารย์ เลี้ยงดูแล้วยังไม่แล้ว ดูพ่อดูแม่เสียก่อน เป็นยังไป พ่อแม่มีความสุขยิ้มแย้มแจ่มใสลงเหตุผลซึ่งกันและกันแล้ว ลูกมองดูพ่อดูแม่ยิ้มแย้มแจ่มใส ไปโรงเรียน เรียนหนังสือได้เหตุได้ผลได้หลักได้เกณฑ์ ได้ความรู้วิชา

ถ้าพ่อกับแม่ทะเลาะกันเด็กไปเรียนหนังสือนี้ตาเหม่อมอง จิตมันวิ่งมาหาพ่อกับแม่ทะเลาะกัน อย่าทำให้ลูกเห็นนะ พวกเราเข้าใจทุกคน พ่อกับแม่ต้องเป็นแบบฉบับที่ดีทุกคนๆ ปกครอง แล้วลูกเต้าหลานเหลน บุพพอาจารย์เลี้ยงดูก็อยู่ที่นั่นหมด อยู่กับพ่อกับแม่ เขาจะได้ถือเป็นคนดีอย่างอันดีงามไปใช้ โลกนี้จะเป็นโลกมีหลักมีเกณฑ์มีเหตุมีผล ยอมรับกันโดยหลักเกณฑ์โดยเหตุผลแล้วชุ่มเย็น นี่เป็นของสำคัญ

วันนี้เป็นวันที่จะร่วมเข้าพรรษาแล้ว วันอาสาฬหะ วันรวมที่พระจะมาจำพรรษา วันนี้เป็นฤดูแล้ง พอถึงวันพรรษาก็ฤดูฝน ฤดูฝนเป็นเดือนเข้าพรรษา เริ่มแต่วันพรรษานี้ พระก็อธิษฐานเข้าพรรษา ไม่ไปที่ไหนเป็นเวลา ๓ เดือน เว้นแต่มีข้อจำเป็นพระองค์ก็ทรงผ่อนผันให้ตามความจำเป็น หากว่ามีความจำเป็นท่านยกตัวอย่างว่า เช่นพ่อแม่

หรือครูบาอาจารย์ หรือสัทธิงวิหาริกป่วย มีความจำเป็น หรือวัดชำรุดทรุดโทรมมีศาลาเป็นต้น เสื่อมโทรมจนจะพักไม่ได้ ก็ให้สัตตาทะไปเสีย ๗ วัน ไปเยี่ยมพ่อเยี่ยมแม่ เยี่ยมลูกศิษย์ลูกหา หรือลูกศิษย์ลูกหาไปเยี่ยมครูเยี่ยมอาจารย์ ไปสัก ๗ วันแล้วกลับมาค้ำคินอย่างน้อยคืนหนึ่งแล้วกลับไปอีกถ้างานนี้ยังไม่เสร็จ นี่ท่านอนุญาตให้ภายใน ๗ วัน ไปได้ ๗ วันให้กลับมา ถ้าไม่จำเป็นไม่ทำให้ไป ท่านบอกว่าคุณมีความจำเป็น ฟังซินะ นี่ท่านก็ทรงลดหย่อนผ่อนผันให้ไปตามความจำเป็น แล้วให้กลับมา

วันเข้าพรรษาที่ ๓ เดือน พระวินัยห้ามไม่ให้ใครไปค้างวันค้างคืนที่อื่นโดยไม่มี ความจำเป็นตามที่พระวินัยทรงอนุญาตไว้ แล้วปรับอาบัติ นั้นเป็นอย่างนั้น ปรับอาบัติปรับโทษ ว่าจะอยู่ ๓ เดือนแล้วทำไมแหวกแนวเสียละ ปรับโทษ เป็นอย่างนั้นละพระวินัยท่านมีขอบเขตของท่าน วันพรรษานี้ก็จะอธิษฐานเข้าพรรษา พี่น้องชาวพุทธของเรา ขอให้มึธรรมเป็นเครื่องปกครอง อย่าให้กิเลสมาปกครองจะแหวกเหลวกันไปหมดทั้งบ้านทั้งเมือง

เมืองไทยเรานี้เป็นเมืองพุทธ เมืองพุทธควรจะเป็นลูกของพระพุทธเจ้า ฟังเสียง อรรถเสียงธรรม เสียงเหตุเสียงผล ฟังเสียงของกันและกัน ที่มีเหตุมีผลให้ยอมรับกัน ๆ อย่าดื้อรั้น อย่าดื้อด้าน ว่าตัวเป็นใหญ่ หรือตัวเป็นพ่อตัวเป็นแม่ ไม่ยอมฟังเสียงลูกที่ เขาพูดถูกต้องทำถูกต้องนั้นเลย ผิดนะ ต้องยอมรับความถูกต้อง ความถูกต้องเป็นใหญ่กว่าอะไรทั้งหมด ตัวของเราอำนาจขนาดไหนไม่เหนือความถูกต้อง ความถูกต้องคือธรรม เอาธรรมเข้ามาปกครองตนเองแล้วจะอยู่เย็นเป็นสุข

วันนี้เทศนาว่าการในวันอาสาฬหะ วันพรรษานี้จะได้เทศน์หรือไม่ได้เทศน์ก็ไม่ทราบแหละ แต่วันนี้เป็นวันที่คนมาจำนวนมาก ก็ได้เทศน์สอนพี่น้องทั้งหลาย แล้ววันเข้าพรรษาใครจะมีสังขะอธิษฐานตั้งบังคับตัวเอง คือตัวกิเลสมันครอบอยู่นั้นอำนาจใหญ่ ถ้าเราจะสร้างความดีทั้งหลายแล้วมันจะบังคับ มันจะหาช่องออกในทางชั่วช้า ลามกของมันแล้วก็ลากเราไปทางความชั่วช้าเสีย เราเลยกลายเป็นคนชั่วทั้งคนใช้ไม่ได้ วันที่จะบำเพ็ญกุศลนี้ให้บังคับ กิเลสตีออกจากตัวของเรา จากบ้านของเรา จากวัดของเรา ให้มีแต่ธรรมแต่ธรรมเท่านั้นเข้าสู่ใจ ปฏิบัติตามอรรถตามธรรม

ความ پاکความเพียรให้ดูเด็ดเดี่ยว อย่าให้มีแต่ดูเด็ดเดี่ยวกับกิเลสเหยียบหัวใจ คน ให้มีธรรมดูเด็ดเดี่ยวกับกิเลสบ้าง กิเลสจะได้จางไป ๆ คนเราจะนำดู พระก็เป็นพระที่น่าดู ถ้ามีธรรมในใจ มีวินัยในใจ ชีวิตของพระอยู่กับธรรมกับวินัย บวชเข้ามาบับ ธรรมวินัยครอบแล้วหัวใจ ความเคลื่อนไหวทุกอย่างต้องให้เป็นพระ คือถูกต้องตามหลักธรรมหลักวินัย ไปที่ไหนศาสดาติดตัว ๆ ธรรมวินัยนั้นแลเป็นศาสดาแทน พระพุทธเจ้าของเรา

ให้เธอทั้งหลายเคารพในศาสนาคือธรรมคือวินัยที่เราประทานให้แล้ว นี่เป็นองค์แทนของเราอย่าข้ามกรายอย่าต่อต้าน ถ้าผู้ใดมีความรักธรรมรักวินัย ปฏิบัติตนให้ถูกต้องตามหลักธรรมหลักวินัยสำหรับพระเรานะ พระองค์นั้นเป็นพระเต็มตัว ๆ ไปที่ไหนเท่ากับตามเสด็จพระพุทธเจ้าตลอดเวลา ถ้าองค์ใดมีความฝ่าฝืนต่อต้านในศาสนา ไปที่ไหนเหยียบหัวพระพุทธเจ้า เหยียบหัวศาสนาไปหมด แล้วเป็นยังไงพระเถรเราในประเทศไทยเอาย่อย ๆ อย่างนี้ละ เหยียบหัวพระพุทธเจ้า หรือเอาธรรมมาเหยียบหัว เราได้บอกลงไปด้วยความสงบร่มเย็นมีไหม มันเป็นอย่างไ

ส่วนมากมีแต่เหยียบหัวพระพุทธเจ้า มันไม่ฟังเสียงธรรมเสียงวินัย มันจะฟังแต่เสียงความโลภเป็นบ้ำกับยศกับลาภกับชื่อกับเสียง ทั้ง ๆ ที่พระพุทธเจ้าเวลาบวชไปแล้วสอนให้ละหมด ให้เหลือแต่ความเป็นพระที่เลิศเลอสุดยอดแล้วไม่มีอะไรเสมอเหมือนเลย คำว่าพระแปลว่าประเสริฐ ลงในนามว่าประเสริฐแล้ว ไปที่ไหนประเสริฐอยู่ในตัว ใครจะยกย่องนับถือหรือไม่ก็ตาม เราให้เทิดทูนธรรมวินัยของเราไปตลอดเวลา เราเป็นพระเต็มตัว ศาสดาองค์เอกติดตามตัวเราไป ผู้นี้มีสงาราศีนะ ถ้าไปที่ไหนมีแต่ยศแต่ลาภแต่ชื่อแต่เสียงในนามของพระที่ว่าเสียสละแล้ว มันเหมือนกองขี้เถ้าเข้าใจไหม

เราต้องเอาธรรมเป็นที่กราบไหว้บูชา เราอย่าเอาชีโลก ชี้โกรธ ชี้หลง ที่โลภมากเห็นแก่ลาภแก่ยศ หัวโล้น ๆ เป็นบ้ำกับญาติกับโยมนี่มันฟังไม่ได้นะ ไม่มีอะไรเลิศยิ่งกว่าพระ คำว่าพระประเสริฐ พระคือผู้ตั้งอยู่ในหลักธรรมหลักวินัยคือองค์ศาสดาอยู่ตรงกลางนั้น ถ้าผู้ปฏิบัติตามนี้แล้วเป็นพระที่สมบูรณ์ อยู่ในป่าในเขาที่ไหนเป็นพระสมบูรณ์งามहुงามตา ประชาชนญาติโยมมองเห็นแล้วเขากราบไหว้บูชาได้สนิทใจลงคอทุกอย่าง

ถ้าเป็นพระโกโรโกโสเป็นบ้ายศบ้ำลาภไปที่ไหนแบกพัดเต็มบ่า ๆ อาตมาเป็นเจ้าฟ้าเจ้าคุณ อาตมาเป็นปลัด อาตมาบวชใหม่ ๆ เมื่อเช้าวันนี้เขาตั้งเป็นสมุห์ให้ ต่อไปวันพรุ่งนี้จะเป็นปลัด วันมะรืนเป็นเจ้าคุณ วันต่อไปเช้าจะเป็นสมเด็จ วันต่อไปเช้าจะเป็นสมเด็จพระสังฆราชเหยียบหัวสมเด็จพระสังฆราชไป รุมกันกินสมเด็จพระสังฆราชทั้งเป็น ข้าจะเป็นอย่างนี้ถ้าข้าได้เป็นผู้ใหญ่ นี่เปรตเข้าใจไหม. พวกเปรตมันได้ผ้าเหลือง ดูไม่ได้จะอย่างนี้ ให้ฟังเอาพระเรา นี่นำธรรมนำวินัยมาสอน เราไม่ได้ใหญ่โตยิ่งกว่าธรรมวินัย เราก็ออยู่ในสภาพอันเดียวกัน ใครจะติจะชมอะไรให้ว่ามาเรายอมรับ แต่เมื่อผิดจากธรรมวินัยเราก็อุดได้ เราบรรดาลูกศิษย์ตถาคตที่จะตักเตือนสั่งสอนซึ่งกันและกันได้ ไม่ผิดธรรมผิดวินัยเราก็อุดได้อย่างนี้

แม้ตัวเราเองถ้าใครเห็นว่าผิดแล้วให้ว่ามา เราจะยอม เหมือนอย่างเราไปปิดกวาดไปเจอเอาเถร ปิดกวาดผิดเวลา จะเอาพระมาขยำทั้งหมดเลย ที่นี้พอเรารู้ว่าผิดนี้

นาฬิกาได้เท่านั้น แต่เราไปก่อนนาฬิกาสักเท่าไร นาฬิกาฟังได้ ๓ โมง ๑๐ นาที ๔ โมง ปัดกวาดมันยังไม่ถึง เราเป็นบ้ามาปัดกวาดแล้วมาขู่เชิญพระ ตายแล้วใครจะกุสลาใคร พอลูกถามเถรเถรบอกว่าเวลายังไม่ถึง แล้วเวลาเท่าไรเดี๋ยวนี้ ปกติเวลาปัดกวาดบ่าย ๔ โมง อันนี้ปัดกวาด ๓ โมง ๒๐ นาที เหนือขึ้นทันทีเลย นั่นเห็นไหมเสียงเหมือนจะกั๊ดจะ ฉีก ดีเข้าสู่ธรรมเข้าใจไหมละ พอเราผิดเท่านั้น เหนอ อย่างนั้นหรือ ถ้าอย่างงั้นหยุดๆ มันจะเป็นบ้ากันทั้งวัด ที่ว่าเป็นบ้าคือปัดกวาดผิดเวลา เราขู่เชิญหมู่เพื่อนให้มาผิดเวลา เหมือนกัน ก็เป็นบ้ากันทั้งวัด เมื่อเป็นเช่นนั้นเราก็ออมรับปั๊บ หยุดๆ พระเถรอย่ามา ปัดกวาดมันจะเป็นบ้ากันทั้งวัด เราจะไปแก้บ้าเราก็ดูสิก็ก๊ ก๊ เณรมันคงจะหัวเราะ

นี่พูดเป็นธรรมเป็นอย่างงั้น เราไม่ได้ใหญ่โตยิ่งกว่าธรรม ธรรมว่าอย่างไรหมอบ ทันทึ่ๆ เลย ให้พี่น้องทั้งหลายจำเอาละ ถ้ากิเลสบอกว่านอนเสียก่อนดีกว่า นี่มันเหยียบ ธรรม ให้เอาหมอนฟาดเข้าป่านุ่นนะ เติงจงกรมนั่งสมาธิภาวนา เสร็จแล้วล้มนอนที่ ไหนก็ได้ หมอนไม่หมอนก็ตาม คนเราเมื่อมันจะตายนอนหลับได้ทั้งนั้น เดี่ยวนี้พวกนี้มี แต่เสื่อแต่หมอนมัดติดคอมัน ลูกศิษย์ตถาคตมีแต่เสื่อแต่หมอนมัดติดคอ ครั้นมองลง ไปเห็นกัมหน้า กัมอะไร เย็บเสื่อเย็บหมอน มันเป็นอะไรหมอนเสื่อ หมอนขาดเสื่อขาด นอนไม่ตื่นเข้าใจไหม อย่าให้ได้ยินอย่างนี้นะ เอาละพอ

ท่านพ่อลีอาจารย์ของพี่น้องชาวปากน้ำเราได้อาจารย์ดีมาก พูดขึ้นคำใดหลวงปู่ มันพูดถึงท่านพ่อลี ไม่มีคำตำหนิแม้นิดเดียวเลย ท่านลีนี่เป็นพระสำคัญเด็ดเดี่ยวเฉียบ ขาด ตรงแนวตามธรรมตามวินัย ท่านว่าอย่างนั้นนะ พูดที่ไรยกขึ้นทันทีๆ แม้ที่สุดวาระ สุดท้ายที่ท่านจะมรณภาพ ท่านพ่อลีไปเยี่ยมท่าน เราไม่เคยเห็นว่าท่านไปดูกับร้านไหน บรรดาลูกศิษย์ไปเยี่ยมท่าน ไปพักที่ร้านไหนๆ ท่านไม่เคยไปติดตามนะ พอท่านพ่อลี ไปวันนั้นมานั่งเราก็จ้อเลย นิสัยเราเป็นอย่างนี้ ครูบาอาจารย์ทั้งหลายมา องค์นี้มาท่าน ปฏิบัติต่อลูกศิษย์ของท่านขั้นผู้ใหญ่เข้าใจไหม ท่านปฏิบัติต่อกันอย่างไรบ้าง ทั้งภายใน ภายนอก ภายในคือด้านจิตใจ ภายนอกคือกิริยาอาการประพฤติตามหลักธรรมหลัก วินัย องค์นี้มาหาท่าน ท่านปฏิบัติอย่างไรต่อกัน องค์นี้มาท่านปฏิบัติอย่างไรต่อกัน

ที่นี้ปู่เข้ามาถึงท่านพ่อลี พอท่านพ่อลีมานี้ โอ๊ย ท่านพูดกันด้วยความยิ้มแย้ม แจ่มใส ดูลักษณะท่าทางยิ้มแย้มแจ่มใส เข้ากันได้กับท่านพ่อลีเด็ดเดี่ยว พ่อแม่ครูจารย์ มันยิ่งเด็ดเดี่ยวเป็นอาจารย์ของท่านพ่อลี พูดกันนี้ซึ่งซึ่งตั้งตั้ง ยิ้มแย้มแจ่มใสทุกอย่าง เรานั่งข้าง ๆ เราฟังเราไม่ออกไปไหนถ้ามีครูอาจารย์ไป เราจะแอบฟังทุกอย่างเลยเชียะ พอเสร็จแล้วหันหน้ามานี้ เอ้อ ท่านมหาไปจัดที่ให้ท่านลีนะ องค์อื่นมาท่านไม่เคยบอก เข้าใจไหม มองไปหาเรา ท่านมหาไปจัดที่ให้ท่านลีนะ อยู่ในเมืองโนนมานานพอแล้ว ละ ไล่เข้าป่านะท่านนั้น ไล่เข้าไปอยู่ในป่านี่นะ พอหลังจากนั้นแล้วเราก้ไปจัดที่ให้ท่าน

ตอนเช้าพอฉันเสร็จแล้วท่านไปเองนะ ไปจัดที่ให้ท่านสิ พอไปดูร้านเราจัดเรียบร้อยแล้ว ท่านดู เอ้อ เข้าทำอยู่นะ พอดีละมันอยู่ในเมืองในนามาพอแล้ว มาอยู่ในป่าเสียบ้าง

ลูกศิษย์ตถาคตอยู่ในป่าไม่ได้อยู่ในตลาด ท่านว่านั่น นี่พูดกับลูกศิษย์ของท่านพูดด้วยความเมตตาโปรดปรานมาก เด็ดก็เด็ดก็เป็นธรรมไปหมดเลย ไม่ใช่เด็ดแบบกิเลสตัณหาเด็ด มันอยู่ตั้งแต่ในเมืองไม่ได้อยู่ในป่า ให้อยู่ในป่าเสียบ้างซิ นี่ท่านพูดแต่ธรรมะเข้าใจไหม โอ้ย ดูอาการปฏิกิริยาของท่านต้อนรับกันนี้ เราดูทุกทีทุกที ยกให้วัวหนึ่งเลย หลวงปู่มันกับท่านพอต้อนรับกัน ดีแล้วได้ท่านพอลีปากนำมาเป็นอาจารย์เป็นของหายากแล้วนะ

รับชมและรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

และสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*

และเครือข่ายทั่วประเทศ